

“मीठे बच्चे- बाबा हुनुहुन्छ सर्व सम्बन्धहरूको प्यारको सेक्रिन, एक मीठो माशुकलाई याद गर्यौं भने बुद्धि सबैतिरबाट हट्नेछ।”

प्रश्न:- कर्मातीत बन्ने सहज पुरुषार्थ वा युक्ति कुनचाहिँ हो?

उत्तर:- भाइ-भाइको दृष्टिलाई पक्का गर्ने पुरुषार्थ गर। बुद्धिबाट एक बाबा सिवाय अरु सबै कुरा बिसियोस्। कुनै पनि देहधारी याद नआओस् तब कर्मातीत बन्छौ। आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्झनु- यो नै पुरुषार्थको लक्ष्य हो। भाइ-भाइ सम्झिएमा देहको दृष्टि, विकारी ख्यालहरू खतम हुन्छन्।

ओम् शान्ति। डबल ओम् शान्ति। डबल कसरी भयो, यो त तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। बाबाले पनि बच्चाहरूलाई नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ। पहिले त बाबाको नै निश्चय हुनु पर्छ किनकि उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ। यसो त लौकिकमा अलग-अलग हुन्छन्। टिचर युवावस्थामा बनाइन्छ, गुरु ६० वर्षको आयुपछि बनाइन्छ। उहाँ त जब आउनुहुन्छ तीनवटै सेवा एकैचोटि गर्नुहुन्छ। भन्नुहुन्छ साना-ठूला सबैले पढ्न सक्छन्। बच्चाहरूको दिमाग एकदम ताजा हुन्छ। साना-ठूला सबै जीवहरूको आत्मा अवश्य हुन्छ, यो कुरा त बच्चाहरूले बुझिसकेका छन्। आत्मा जीवमा प्रवेश गर्छ। आत्मा र जीवमा फरक त छ नि। यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई आत्मा र परमात्माको ज्ञान दिइन्छ। आत्मा त अविनाशी छ, बाँकी शरीर यहाँ भ्रष्टाचारबाट पैदा हुन्छ। वहाँ त भ्रष्टाचारको नाम नै हुँदैन। गायन गरिन्छ- सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ। श्रेष्ठाचारी र भ्रष्टाचारी अक्षर छ नि। यी सबै कुरा बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। हाम्रो आत्माहरूका पिताले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई यो पक्का निश्चय हुनु पर्छ। बाबा आउनुहुन्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा। त्यसैले यसबाट सिद्ध हुन्छ कि कनिष्ठबाट पुरुषोत्तम बनाउनुहुन्छ। यो दुनियाँ नै कनिष्ठ तमोप्रधान छ, यसलाई रौरव नर्क भनिन्छ। अब हामीलाई फर्केर जानु छ, त्यसैले आफूलाई आत्मा सम्झ। बाबा आउनु भएको छ लिनको लागि। हामी भाइ-भाइ हौं- यो पक्का निश्चय गर। यो देह त रहने छैन। तब विकारको दृष्टि खतम हुन्छ। यो हो ठूलो गन्तव्य। यस गन्तव्यमा धेरै कमैले मात्र पुग्न सक्छन्, मेहनत छ। अन्त्य समयमा कुनै पनि चीज याद नआओस् यसलाई भनिन्छ कर्मातीत अवस्था। यो देह पनि विनाशी छ, यसबाट पनि ममत्व निस्कियोस्। पुरानो सम्बन्धमा ममत्व राख्नु छैन। अब त नयाँ सम्बन्धमा जानु छ। पुरानो स्त्री-पुरुषको आसुरी सम्बन्ध कति छौ-छी छ। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। अब फर्केर जानु छ। आत्मा-आत्मा सम्झदै गर्यौं भने फेरि शरीरको भान रहनेछैन। स्त्री-पुरुषको आकर्षण निकलनेछ। लेखिएको पनि छ अन्तकाल जो स्त्री सिमरे, ऐसे चिन्तन में जो मरे... त्यसैले भनिन्छ अन्तकालमा गंगाजल मुखमा होस्, कृष्णको याद होस्। भक्तिमार्गमा त कृष्णको याद रहन्छ। कृष्ण भगवानुवाच भनिदिन्छन्। यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- देहको पनि याद गर्नु छैन। आफूलाई आत्मा सम्झ, सबैतिरबाट दिल हटाउँदै जाऊ। सबै सम्बन्धहरूको प्यार एकमा नै सेक्रिनजस्तै हुन्छ। सबैका मीठा र सबैका माशुक पनि हुनुहुन्छ। माशुक एउटै हुनुहुन्छ। तर भक्तिमार्गमा नाम कति राखिदिएका छन्। भक्तिको विस्तार धेरै छ। यज्ञ, तप, दान, तीर्थ, व्रत गर्नु, शास्त्र पढ्नु- यी सबै भक्तिका सामाग्री हुन्। ज्ञानको सामाग्री त केही पनि छैन। यो पनि तिमी सम्झाउनको लागि नोट गर्छौ। बाँकी तिम्रो कागज आदि केही पनि रहनेछैन। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी शान्तिधामबाट आएका थियौ, शान्त नै थियौ। शान्तिका सागरबाट तिमी शान्तिको, पवित्रताको वर्सा लिन्छौ। अहिले तिमी वर्सा लिइरहेका छौ नि। ज्ञान पनि लिदै छौ। पद सामुन्ने खडा छ। यो ज्ञान बाबा बाहेक कसैले दिन सक्दैन। यो हो रुहानी ज्ञान। रुहानी बाबा रुहानी ज्ञान दिनको लागि एकैचोटि आउनुहुन्छ। उहाँलाई भनिन्छ पनि पतित-पावन।

बिहान बच्चाहरूलाई बसेर अभ्यास (ड्रिल) गराउनुहुन्छ। वास्तवमा यसलाई अभ्यास भन्न पनि मिल्दैन। बाबा केवल भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। कति सहज छ। तिमी आत्मा हौ नि। कहाँबाट आएका हौ? परमधामबाट। यसरी अरु कसैले पनि सोध्न सक्दैन। पारलौकिक बाबाले नै बच्चाहरूलाई सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! परमधामबाट आएका हौ नि, यस शरीरमा पार्ट बजाउन। पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा अब नाटक पूरा भयो। आत्मा पतित बनेको छ त्यसैले शरीर पनि पतित बनेको छ। सुनमा नै रसायन पर्छ फेरि

त्यसलाई गलाइन्छ। ती संन्यासीहरूले यसरी अर्थ कहिले पनि सम्झाउनेछैनन्। उनीहरू त ईश्वरलाई जान्दैनन्। “बाबासँग योग राख”- यो मान्दैन मान्दैनन्। बाबाले जे सिकाउनुहुन्छ त्यो अरु कसैले सिकाउन सक्दैन। यसमा त प्राक्टिकलमा मेहनत गर्नु पर्छ। बाबाले त कति सहज तरिकाले सम्झाउनुहुन्छ। गायन पनि छ- पतित-पावन हुनुहुन्छ, सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै श्री-श्री भनिन्छ, त्यस्तै श्री भनिन्छ देवताहरूलाई। उनीहरूलाई शोभा दिन्छ। उनीहरूको आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। आत्मालाई त कसैले निर्लेप भन्न सक्दैन। आत्माले नै ८४ जन्म लिन्छ। तर मनुष्यहरूले नजान्नाको कारण पतित भ्रष्टाचारी (अनराइटिस) बनेका छन्। एक बाबा नै आएर सदाचारी (राइटिस) बनाउनुहुन्छ। रावणले भ्रष्टाचारी बनाउँछ। चित्र त तिम्रो पासमा छन्। बाँकी यस्तो १० शिर भएको रावण कुनै हुँदैन। सत्य युगमा त रावणै हुँदैन, यो त स्पष्ट छ। तर जो सुन्नेवाला हुन्छन् उनीहरूले भन्नेछन्- यहाँको कलमौ (सेपलिंग) हो। कसैले कम सुन्नेछ, कसैले धेरै सुन्नेछ। भक्तिमार्गको हेर विस्तार कति छ। अनेक प्रकारका भक्त छन्। भगाए भनेर पहिलेदेखि नै सुनेका छन्। कृष्णको लागि पनि भन्छन् नि भगाए भनेर। फेरि यस्तो कृष्णलाई प्यार किन गर्छन्? पुज्छन् किन? त्यसैले बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, कृष्ण त पहिलो राजकुमार हुन्। उनी कति बुद्धिमान होलान्। सारा विश्वको मालिक के कम बुद्धिमान होलान् त। वहाँ उनको कुनै मन्त्री आदि हुँदैन। राय लिनु पर्ने आवश्यकता हुँदैन। राय लिएर त सम्पूर्ण बनेका हुन्, फेरि राय किन लिने? तिमीलाई आधाकल्प कसैको राय लिनु पर्दैन। स्वर्ग र नर्कको नाम पनि सुनेका छौ। यो त स्वर्ग हुन सक्दैन। पत्थरबुद्धि छन् किनकि सम्झन्छन्- यहाँ हामीसँग धन छ, महल आदि सबै छ, यो नै स्वर्ग हो। तर तिमीलाई थाहा छ- स्वर्ग त हुन्छ नयाँ दुनियाँमा। स्वर्गमा त सबै सदगतिमा हुन्छन्। स्वर्ग-नर्क सँगसँगै कहाँ हुन्छ र। स्वर्ग केलाई भनिन्छ, त्यसको आयु कति छ- यो सबै बाबाले तिमीलाई सम्झाउनु भएको छ। दुनियाँ त एउटै छ। नयाँलाई सत्ययुग, पुरानोलाई कलियुग भनिन्छ। अब भक्तिमार्ग समाप्त हुनु छ। भक्ति पछि चाहिन्छ ज्ञान। सबै जीवात्माहरू पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा पतित बनेका छन्। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिमीले सुख ज्यादा पाउँछौ। ३/४ हुन्छ सुख, बाँकी १/४ हुन्छ दुःख। यसमा पनि जब तमोप्रधान हुन्छन् तब दुःख बढी हुन्छ। आधा-आधा भयो भने मजा कसरी हुन्छ। मजो तब हुन्छ जब स्वर्गमा दुःखको नाम-निशान हुँदैन, त्यसैले त स्वर्गलाई सबैले याद गर्छन्। नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँको यो बेहदको खेल हो, जसलाई कसैले पनि जान्न सक्दैन। बाबाले तिमीहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ, बाँकी सबै जो छन् ती आधाकल्प पछि नै आउँछन्। आधाकल्पमा हुन्छौ केवल तिमी सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी। तिमी पवित्र रहन्छौ त्यसैले तिम्रो आयु लामो हुन्छ र दुनियाँ पनि नयाँ हुन्छ। वहाँ हरेक कुरा नयाँ हुन्छ, अनाज, पानी, धर्ती आदि सबै नयाँ। पछि गएर तिमी बच्चाहरूलाई यस्तो-यस्तो हुन्छ भनी सबै साक्षात्कार हुँदै जान्छ। सुरुमा पनि भयो फेरि पछि पनि हुनु पर्छ। नजिक आएपछि खुसी हुँदै जान्छ। मनुष्यहरू बाहिर देशबाट आफ्नो देशमा आउँदा खुशी हुन्छन् नि। केही बाहिर कतै मर्छ भने उसलाई जहाजबाट भए पनि आफ्नो देशमा लिएर आउँछन्। सबैभन्दा उत्तम पवित्र धर्ती हो भारतवर्ष। यसको महिमालाई तिमी बच्चाहरू बाहेक अरु कसैले जान्दैन। विश्वको आश्चर्य हो नि- त्यसको नाम हो स्वर्ग। उनीहरू जुन आश्चर्य देखाउँछन्, ती सबै नर्कको हुन्। कहाँ नर्कको आश्चर्य, कहाँ स्वर्गको- रात दिनको फरक छ। नर्कको आश्चर्यलाई पनि धेरै मनुष्य हेर्न जान्छन्। कति धेरै मन्दिर छन्। वहाँ त मन्दिर हुँदैनन्। प्राकृतिक सौन्दर्य रहन्छ। मनुष्य धेरै कम हुन्छन्। सुगन्ध आदिको पनि आवश्यकता रहँदैन। हरेकको आफ्नो-आफ्नो फस्टक्लास बगैँचा हुन्छ, फस्टक्लास फूल हुन्छन्। वहाँको त हावा पनि फस्टक्लास हुन्छ। गर्मी आदिले कहिल्यै सताउनेछैन। सधैं एकनासको मौसम हुन्छ। अगरबत्तीको पनि आवश्यकता रहनेछैन। स्वर्गको त नाम सुन्ने बित्तिकै मुखमा पानी आउँछ। तिमी भन्नेछौ यस्तो स्वर्गमा त तुरुन्तै पुग्न पाए हुन्थ्यो, किनकि तिमी स्वर्गलाई जान्दछौ तर फेरि दिलले भन्छ- अहिले त हामी बेहदका बाबाको साथमा छौं, बाबाले पढाउनुहुन्छ, यस्तो मौका फेरि कहाँ मिल्छ र! यहाँ मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन्, वहाँ देवताहरूले देवताहरूलाई पढाउनेछन्। यहाँ त बाबाले पढाउनुहुन्छ। रात-दिनको फरक छ! कति खुसी हुनु पर्छ।

८४ जन्म पनि तिमीले लिएका छौ। तिमीले नै विश्वको इतिहास-भूगोललाई जान्दछौ- हामीले त अनेक पटक यो राज्य लियौं अनि फेरि रावण राज्यमा आयौं। अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी एक जन्म पवित्र बन्थौ भने २१ जन्म तिमी पावन बन्छौ। किन नबन्ने! तर माया यस्तो छ, भाइ-बहिनीको स्मृतिले मात्र पनि दृष्टि बदलिदैन (दाल गल्दैन), कच्चा नै रहन्छन्। दृष्टि तब शुद्ध हुन्छ (दाल तब गल्नेछ) जब आफूलाई आत्मा सम्झेर भाइ-भाइ सम्झन्छौ। देहको भान निकिलयोस। यो हो मेहनत। धेरै सहज पनि छ। कसैलाई धेरै कठिन छ भनेमा उनीहरूको दिल हट्नेछ, त्यसैले यसको नाम नै छ सहज याद। ज्ञान पनि सहज छ। ८४ को चक्रलाई जान्नु छ, पहिले-पहिले

बाबाको परिचय दिनु पर्छ। बाबाको यादबाट नै आत्माको खिया (जंक) उड्नेछ अनि पवित्र दुनियाँको वर्सा पाउनेछौ। पहिले बाबालाई याद गर। भारतवर्षको प्राचीन योग भन्छन्, जसबाट विश्वको बादशाही मिल्छ। कति वर्ष प्राचीन (पुरानो) भयो त? तब लाखौं वर्ष भन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- ५ हजार वर्षको कुरा हो, उही राजयोग बाबाले फेरि सिकाउँदै हुनुहुन्छ यसमा अलमलिने आवश्यकता छैन। सोधिन्छ तिमी आत्माहरूको निवास स्थान कहाँ हो? भन्नेछौ- हामी निवास स्थान भृकुटी हो। त्यसैले आत्मालाई नै देख्नु छ। यो ज्ञान तिमीलाई अहिले मिल्छ फेरि वहाँ ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन। मुक्ति-जीवन मुक्तिलाई पायौ, समाप्त। मुक्तिमा रहनेहरू पनि आफ्नो समयमा जीवमुक्तिमा आएर सुख प्राप्त गर्छन्। सबै मुक्ति हुँदै जीवन मुक्तिमा आउँछन्। यहाँबाट शान्तिधाम जान्छन् अरु कुनै दुनियाँ छैन। ड्रामा अनुसार सबैलाई फर्केर जानु नै छ। विनाशको तयारी भइरहेको छ। यति खर्च गरेर बम बनाउँछन् भने राख्नको लागि मात्र कहाँ हो र। बारुद हो नै विनाशको लागि। सत्ययुग-त्रैतामा यी चीजहरू हुँदैनन्। अब ८४ जन्म पूरा भए, हामी यो शरीर छोडेर घर जानेछौं। दीप मालामा सबैले राम्रो-राम्रो कपडा लगाउँछन् नि। तिमी आत्माहरू पनि नयाँ बन्छौ। यो हो बेहदको कुरा। आत्मा पवित्र बन्नाले शरीर पनि फस्टक्लास मिल्छ। यस समयमा बनावटी फेशन गर्छन्, पाउडर आदि लगाएर सुन्दर बन्छन्। वहाँ त प्राकृतिक सुन्दरता हुन्छ। आत्मा सदाको लागि सुन्दर बन्छ। यो त तिमीले सम्झन्छौ। स्कुलमा सबै एकनास हुँदैनन्। तिमी पनि यस्तै लक्ष्मी-नारायण बन्ने पुरुषार्थ गर्छौ।

यो हो तिम्रो ईश्वरीय कुल। फेरि हुन्छ सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी घराना। तिमी ब्राह्मणहरूमा राजाई छैन। तिमी अहिले संगममा छौ। कलियुगमा अहिले राजाई छैन। कुनै राजाई रहन्छ पनि, शून्य त कहिल्यै हुँदैन। अब तिमी यो बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। देख्दछौ- हामी आत्माहरू भाइ-भाइ हौं, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- एक अर्कालाई भाइ-भाइ देख। ज्ञानको तेस्रो नेत्र त मिलेको छ। तिमी आत्मा कहाँ निवास गर्छौ? आत्मा भाइले सोध्छ, आत्मा कहाँ रहन्छ? भन्छन्- यहाँ भृकुटीमा। यो त साधारण कुरा हो। एक बाबा बाहेक अरु केही पनि याद नआओस्। पछि गएर शरीर पनि बाबाको यादमा छुटोस्- यो अभ्यास पक्का गर्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सत्ययुगमा फस्टक्लास सुन्दर शरीर प्राप्त गर्नको लागि अहिले आत्मालाई पावन बनाउनु छ, खिया निकाल्नु छ। बनावटी फेशन गर्नु छैन।

२) सदा पवित्र बन्नको लागि एक बाबा सिवाय केही पनि याद नआओस्, यो अभ्यास गर्नु छ। यो देह पनि बिर्सियोस्। भाइ-भाइको दृष्टि स्वाभाविक पक्का होस्।

वरदान:- दृढ संकल्प रूपी व्रतद्वारा वृत्तिलाई परिवर्तन गर्ने महान आत्मा भव महान बन्ने मुख्य आधार हो- पवित्रता। यस पवित्रताको व्रतलाई प्रतिज्ञाको रूपमा धारण गर्नु अर्थात् महान आत्मा बन्नु। कुनै पनि दृढ संकल्प रूपी व्रतले वृत्तिलाई परिवर्तन गरिदिन्छ। पवित्रताको व्रत लिनु अर्थात् आफ्नो वृत्तिलाई श्रेष्ठ बनाउनु। व्रत लिनु अर्थात् स्थूल रीतिले परहेज गर्नु, मनमा पक्का संकल्प लिनु। पावन बन्ने व्रत लियौ अनि हामी आत्मा भाइ भाइ हौं- यो भातृत्व भावको वृत्ति बनायौ। यसै वृत्तिद्वारा ब्राह्मण महान आत्मा बन्छन्।

स्लोगन:- व्यर्थबाट बच्नु छ भने मुखमा दृढ संकल्पको बटन लगाइदेऊ।